

juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social d'esta Llei, serà també d'aplicació a les situacions de concurrència entre les pensions de viudetat i les pensions de l'extingida Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa, que es puguen haver generat abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen a la present Llei.

Disposició final primera.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició final segona.

Els efectes econòmics del que preveu esta Llei es produiran a partir del dia 1 de setembre de 2005.

Per tant,

Maneja a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9396 REIAL DECRET LLEI 9/2005, de 6 de juny, pel qual es prorroga el termini previst en la disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, per a la renovació dels contractes dels professors associats contractats conforme a la legislació anterior. («BOE» 135, de 7-6-2005.)

La disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, estableix en l'apartat 1 que a l'entrada en vigor de la llei aquells professors associats contractats en el seu dia en universitats públiques, conforme a la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, podran romandre en la mateixa situació conforme a la legislació que se'ls aplicava, fins a la finalització dels seus contractes. No obstant això, s'estableix també en l'esmentada disposició que estos contractes podran ser renovats conforme a la legislació que se'ls aplicava sense que la permanència en esta situació pugui prolongar-se més de quatre anys, comptats des de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre. Com que la data efectiva d'entrada en vigor de la llei orgànica va ser el 13 de gener de 2002, això vol dir que el termini resolutori finalitzarà el 13 de gener de l'any 2006.

Amb independència que gran part de la regulació del professorat continguda en l'esmentada llei serà objecte de profunda revisió en l'anunciada modificació, la veritat és que el termini fixat per l'anteriorment esmentada disposició transitòria quinta resulta, sens dubte, insuficient per a assegurar la transició del vell al nou marc, sense posar en greu perill el desenvolupament normal de l'activitat acadèmica de les universitats, la qual cosa va motivar el compromís amb la comunitat universitària per a

l'adopció de les mesures jurídiques necessàries a fi de garantir esta activitat acadèmica.

La figura del professor associat experimenta en la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, un canvi substancial respecte a l'anterior configuració legal, ja que la nova llei només permet la seua variant a temps parcial, sense que continga cap referència d'associats a temps complet. D'esta manera, la gran quantitat de docents que integren este grup en la universitat espanyola hauria de reconduir-se a alguna de les figures contractuals previstes per aquella.

Tot això generaria una situació d'incertesa que afectaria de manera directa i decisiva la programació docent dels nombrosos departaments o àrees de coneixement que compten amb associats a temps complet, cosa que, sens dubte, produiria problemes irresolubles en la planificació del pròxim curs acadèmic. D'altra banda, una vegada transcorregut el primer trimestre del curs, els professors associats a temps complet haurien de ser despatxats o reconvertits com a ajudants conforme a les previsions de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, la qual cosa suposaria no sols una minva de les condicions laborals i salarials, sinó, a més, una notable disminució de la capacitat docent per a la mateixa universitat, ja que la docència de què es fa càrrec un professor fins a desembre hauria de ser suplida per, almenys, dos professors a partir de gener de 2006.

Davant d'este horitzó i per l'obligació que competix al Govern de garantir el normal desenvolupament acadèmic de les universitats, no cap sinó concloure la urgent i extraordinària necessitat d'establir, amb la major brevetat, un termini diferent del previst per la repetida disposició transitòria quinta, que faça compatibles les exigències d'organització i el normal desenvolupament de les tasques docents amb una adequada transició des de l'antic sistema contractual de la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, al nou previst per la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, la qual cosa justifica l'ús d'este mecanisme normatiu excepcional constitucionalment previst.

En virtut d'això, i fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juny de 2005,

DISPOSE:

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats.*

L'apartat 1 de la disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, es modifica en els termes següents:

«1. Els qui a l'entrada en vigor d'esta llei es troben contractats en universitats públiques com a professors associats podran romandre en la mateixa situació conforme a la legislació que se'ls aplicava, fins a la finalització dels seus actuals contractes. No obstant això, estos contractes podran ser renovats conforme a la dita legislació, sense que la permanència en esta situació pugui prolongar-se més enllà del començament del curs acadèmic 2008-2009.

A partir d'eixe moment, només podran ser contractats en els termes previstos en esta llei. No obstant això, en el cas dels professors associats que estiguen en possessió del títol de Doctor, per a ser contractats com a professor ajudant doctor no els serà aplicable el que disposa l'article 50 sobre la desvinculació de la universitat contractant durant dos anys.».

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el ministre d'Educació i Ciència per a dictar, en l'esfera de les seues atribucions, totes les disposicions que siguem necessàries per a l'aplicació del que disposa este reial decret llei.

Disposició final segona. Caràcter bàsic.

Este reial decret llei té caràcter bàsic i es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat conforme a l'article 149.1.18a i 30a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques, el règim estatutari dels seus funcionaris i la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i normes bàsiques per al desenvolupament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en esta matèria.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

10069 LLEI 10/2005, de 14 de juny, de Mesures Urgents per a l'Impuls de la Televisió Digital Terrestre, de Liberalització de la Televisió per Cable i de Foment del Pluralisme. («BOE» 142, de 15-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aparició de la tecnologia digital i la seua aplicació a la transmissió i difusió dels servicis públics de radiodifusió sonora i televisió suposa un avanç tecnològic de gran rellevància, que obri la possibilitat d'oferir als ciutadans una oferta de major qualitat i de programació més diversa i avançada.

En el context actual, en què la transició a la televisió i a la ràdio digital a Espanya ha patit distints avatars que han retardat la implantació i el desplegament de nous programes i servicis disponibles per a tots els ciutadans, es fa necessari articular mesures urgents per afavorir l'efectiva transició des de la tecnologia analògica fins a la tecnologia digital terrestre, oferir als ciutadans la possibilitat d'accedir a un nombre més gran de programes i de servicis amb major qualitat i garantir la deguda pluralitat de l'oferta a Espanya.

Sense menyscabament de futures iniciatives legislatives que oferisquen un marc jurídic general al sector

audiovisual espanyol, la necessitat d'avançar de manera adequada en la transició cap a la televisió i la ràdio digital terrestres que permeti la recepció d'eixa oferta més àmplia i de major qualitat, justifica que s'adopten per a este període de transició mesures de caràcter urgent que asseguruen no sols el correcte desplegament de nous canals i programes de televisió i de ràdio en les distintes cobertures territorials, sinó també l'adequada cobertura legal.

El Reial Decret 1.287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre i l'Orde de 23 de juliol de 1999, per la qual s'aprova el reglament tècnic i de prestació del servici de radiodifusió sonora digital terrestre, despleguen la disposició addicional 44a de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, per la qual s'estableix el marc legal de les concessions per a la gestió indirecta dels servicis públics de televisió i de radiodifusió sonora amb tecnologia digital. Les disposicions anteriors junt amb la disposició addicional sexta de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, estableixen, per tant, el marc jurídic pel qual s'assenyalen els límits de participació en entitats concessionàries del servici de radiodifusió sonora digital. Este marc en què coexistixen règims jurídic diferents per a les distintes tecnologies de difusió, analògica o digital, no proporciona satisfacció a la realitat d'un sector, com el radiofònic, immers en un gran procés de creixement i iniciant la introducció de la tecnologia digital, ja que no preveu un tractament adequat i unificat als diferents mercats radiofònics d'acord amb la seua tecnologia de difusió pel que fa a límits de participació i control de les concessions.

Per tot això, esta llei modifica el contingut de la disposició addicional sexta de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, i assenjala que una mateixa persona física o jurídica no podrà, en cap cas, controlar directament o indirectament, per a una mateixa tecnologia de difusió, més del cinquanta per cent de les concessions administratives del servici de radiodifusió sonora terrestre que coincidixen substancialment en el seu àmbit de cobertura, ni controlar més de cinc concessions en el mateix àmbit de cobertura. També en este sentit, la present llei estableix que es considerarà control d'una concessió de radiodifusió sonora, ja siga difosa per mitjà de tecnologia analògica o digital, els supòsits a què es referix l'article 42 del Codi de Comerç.

Per mitjà de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, es va adoptar la decisió de regular la gestió indirecta de la televisió, d'acord amb els principis assenyalats pel Tribunal Constitucional i els que es derivaven necessàriament del seu caràcter de servici públic essencial. Esta llei, que ja en l'exposició de motius avançava «estar oberta a futurs canvis o innovacions tecnològiques», va establir en l'article 4 un límit de tres concessions, considerant conjuntament càlculs de viabilitat econòmica per a les empreses concessionàries, exigències o limitacions tècniques existents en el moment d'aprovar-se la llei, fa 16 anys, i l'interés del públic per una programació diversificada. En el present avantprojecte se suprimeix este límit.

Els canvis introduïts en el sector audiovisual, gràcies a la tecnologia digital, han conduït a un escenari en el qual una tecnologia de substitució provoca un fenomen de transferència en què, durant un determinat període de temps, coexistixen ambdós, la qual cosa suposa la presència simultània de concessions de servici televisiu en canals analògics i de diferents programes en canals digitals.

En este marc de transició tecnològica que viu la televisió a Espanya, es produïx la presència simultània de capital de grups de comunicació en televisions de distintes o d'iguals cobertures, però que utilitzen diferents tecnologies per a la transmissió. Esta circumstància va conduir a